

Dr hab. inż. Piotr Bilański, prof. URK
Katedra Ochrony Ekosystemów Leśnych
Wydział Leśny
Uniwersytet Rolniczy
im. Hugona Kołłątaja w Krakowie
al. Mickiewicza 21, 31-120 Kraków

Kraków, 04.09.2022 r.

**Recenzja osiągnięcia naukowego oraz dorobku naukowego, dydaktycznego,
popularyzatorskiego i organizacyjnego dra inż. Szymona Jastrzębowskiego w związku z
postępowaniem o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk rolniczych, w
dyscyplinie nauki leśne**

Podstawa wykonania recenzji

Recenzja wykonana została na prośbę Rady Naukowej Instytutu Badawczego Leśnictwa (IBL), zawartą w piśmie z dnia 16.05.2022 r. (RN-0000-119/2022) informującym, iż zostałem powołany w charakterze recenzenta w skład komisji habilitacyjnej Kandydata. Na dowód czego załączono kopię pisma Rady Naukowej IBL z dnia 25.04.2022 r. (RN-0000-114/2022) skierowanego do Rady Doskonałości Naukowej.

Wraz z wymienionym pismem otrzymałem płytę CD zawierającą następujące dokumenty jako pliki PDF w polskiej i angielskiej wersji językowej:

- wniosek o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego (zał. 1),
- dane wnioskodawcy (zał. 2),
- kopia odpisu dyplomu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora,
- autoreferat (zał. 3),
- wykaz osiągnięć naukowych (zał. 4),
- katalog zawierający oświadczenia współautorów publikacji stanowiących dzieło (zał. 5),
- zaświadczenie o odbyciu stażu naukowego na Uniwersytecie Stanowym Środkowego Tennessee w USA (zał. 6a) oraz szkolenia w Instytucie Dendrologii PAN w Kórniku (zał. 6b),
- publikacje stanowiące dzieło (zał. 7).

1. Informacje ogólne i przebieg pracy zawodowej

Dr inż. Szymon Jastrzębowski ukończył studia wyższe na Wydziale Leśnym Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego (SGGW) w Warszawie w 2005 roku, uzyskując dyplom magistra inżyniera. Na tym samym wydziale uzyskał stopień naukowy doktora nauk leśnych w 2013 roku na podstawie rozprawy pt.: „Zmienność wybranych cech potomstwa drzewostanów zachowawczych sosny zwyczajnej (*Pinus sylvestris* L.) w Polsce”, której promotorem był prof. dr hab. Stefan Tarasiuk.

Wnioskodawca w 2007 roku rozpoczął pracę zawodową w Instytucie Badawczym Leśnictwa, z którym po czteroletniej przerwie związany jest do chwili obecnej, pracując kolejno na stanowiskach technologa, starszego technologa, asystenta i adiunkta.

2. Ocena osiągnięcia naukowego wskazanego jako podstawa habilitacji

Habilitant jako osiągnięcie naukowe przedstawił dzieło składające się z cyklu powiązanych tematycznie artykułów naukowych. Tworzą one opracowanie pod wspólnym tytułem „Termiczno-wilgotnościowe uwarunkowania ustępowania spoczynku oraz kiełkowania nasion roślin drzewiastych w aspekcie prognozowanych zmian klimatu”.

Na cykl artykułów składa się pięć prac opublikowanych w latach 2017-2021. Ukazały się one w renomowanych czasopismach, których sumaryczny IF wyniósł 11,38. Suma punktów za opublikowane w nich prace według list ministerstwa właściwego do spraw nauki i szkolnictwa wyższego osiągnęła wartość 410.

We wszystkich pracach dr inż. Szymon Jastrzębowski jest jednym z kilku autorów, których liczba w zależności od artykułu waha się od dwóch do sześciu. W czterech pracach dr inż. Szymon Jastrzębowski jest pierwszym autorem, a tylko w jednej zajmuje dalsze miejsce na liście autorów. Habilitant swój wkład w powstanie prac, zwłaszcza tych w których jest pierwszym autorem, określił jako polegający na: zaplanowaniu koncepcji badań, zbiorze danych w terenie, przeprowadzeniu eksperymentu w warunkach kontrolowanych, interpretacji wyników badań, napisaniu manuskryptów, w szczególności ich najważniejszych rozdziałów. Taki opis zaangażowania Habilitanta jednoznacznie świadczy o jego wiodącej roli w powstaniu czterech z pięciu omawianych artykułów. Tylko w jednym z całego cyklu artykułów jego udział był nieco mniejszy. Należy zatem stwierdzić, że udział Habilitanta w powstaniu wszystkich ocenianych prac był znaczny.

W przedstawionych artykułach stanowiących osiągnięcie naukowe przedmiotem zainteresowania Habilitanta było określenie możliwości reprodukcyjnych wybranych

gatunków drzew występujących w Polsce i stanie Tennessee w USA w zależności od różnych scenariuszy zmian klimatu.

Przedmiotem pierwszego omawianego przez Kandydata w autoreferacie artykułu były nasiona daglezi zielonej (*Pseudotsuga menziesii* (Mirb.), Franco), które do przerwania spoczynku wymagają chłodnej stratyfikacji. Celem badań Kandydata oraz innych współautorów było poznanie wpływu obecnych – krótkoterminowych – oraz prognozowanych – długoterminowych – ociepleń w okresie zimy, na spoczynek i zdolność kiełkowania nasion daglezi zielonej pochodzących z czterech drzewostanów tego gatunku, zlokalizowanych w północnej Polsce. Zastosowana przez autorów publikacji metodyka eksperymentu nie budzi większych zastrzeżeń. Przy opracowaniu wyników badań prawidłowo posłużono się analizą statystyczną. Habilitant wraz z współautorami artykułu na podstawie przeprowadzonych badań, stwierdzili istotny wpływ zarówno obecnych, jak i prognozowanych ociepleń zimowych na stan spoczynku oraz cechy żywotności nasion daglezi zielonej w początkowej fazie kiełkowania. Zimowe ocieplenia zarówno obecne jak i prognozowane wpływały pozytywnie na energię kiełkowania badanych nasion w porównaniu do grupy nasion stratyfikowanych w stałych warunkach termicznych. Według autorów publikacji wpływ ociepleń na zdolność kiełkowania był zróżnicowany i zależał od pochodzenia nasion. Ważnym osiągnięciem omawianej pracy było wykazanie, że ocieplenia zimowe nie miały istotnego wpływu na całkowitą zdolność kiełkowania nasion daglezi zielonej w porównaniu do nasion, których stratyfikacji nie przerywały okresy ociepleń.

Drugi artykuł zaprezentowany przez Habilitanta w ramach cyklu prac dotyczy reakcji żołędzi na zmiany temperatury w okresie przed i po skaryfikacji. W tej pracy Kandydat wraz z współautorami zajął się dębem szypułkowym (*Quercus robur* L.). Gatunek ten jest bardzo ważny w leśnictwie zarówno ze względów ekologicznych jak i ekonomicznych. Żołędzie dębu szypułkowego w okresie zimowym cechują się spoczynkiem epikotyłu, który ustaje po okresie chłódów wiosną.

Celem przeprowadzonych przez Wnioskodawcę i współpracowników badań było określenie, jak obecna i prognozowana długość okresu chłodnej stratyfikacji wpływa na spoczynek epikotyłu. Autorzy przyjęli, iż długość okresu stratyfikacji współcześnie wynosi 10-16 tygodni a w przyszłości okres ten zostanie skrócony do 2-8 tygodni. Jako miarę reakcji żołędzi Autorzy uznali długość okresu przerwy pomiędzy ich kiełkowaniem jesienią a wzrostem epikotyłu na wiosnę. Dodatkowo badania miały na celu ustalenie wpływu obecnych i prognozowanych średnich temperatur powietrza miesięcy wiosennych i jesiennych na

spoczynek epikotyłu. W publikacji przyjęto, że obecnie średnia temperatura w ciągu dnia wiosną i jesienią wynosi 15°C, a w nocy osiąga wartość 6°C. W Autoreferacie Habilitant dla nocy podał błędnie wartość 10°C. W przedstawionej pracy Kandydat określał także dynamikę kiełkowania oraz wzrostu epikotyłu w różnych okresach stratyfikacji i w różnych warunkach termicznych. Artykuł zawiera również próbę odpowiedzi na pytanie, która z trzech badanych funkcji modeli wzrostu najlepiej opisuje dynamikę wzrostu korzenia zarodkowego i epikotyłu. Zastosowane metody podczas wykonania i analizowania wyników eksperymentu były poprawne. Na uwagę zasługuje użycie w pracy oryginalnych rozwiązań badawczych w postaci nowego parametru, pozwalającego modelować oczekiwaną liczbę dni pomiędzy kiełkowaniem a wzrostem epikotyłu u żołędzi dębu szypułkowego.

W wyniku przeprowadzonych badań Habilitant i współautorzy stwierdzili, że długość okresu chłodnej stratyfikacji ma istotny wpływ na przebieg dynamiki kiełkowania oraz wzrostu epikotyłu u dębu szypułkowego. Ponadto w pracy wykazano, że na długość opóźnienia pomiędzy pojawieniem się kiełka a wzrostem epikotyłu u tego gatunku dużą rolę odgrywa panująca w tym okresie temperatura powietrza. Najważniejszym osiągnięciem tej pracy jest ustalenie, iż skrócenie okresu zimowego na skutek ocieplenia klimatu, może negatywnie wpłynąć na dynamikę kiełkowania żołędzi. Uzyskane wyniki upoważniły, Habilitanta do uzasadnionego przypuszczenia, że wzrost temperatur w okresie wiosennym może skutkować krótszą przerwą pomiędzy kiełkowaniem a rozwojem epikotyłu, co może przekładać się na zwiększenie przewagi konkurencyjnej siewek dębu szypułkowego w warunkach odnowienia naturalnego. W kontekście tego ostatniego stwierdzenia, ważne jest przedyskutowanie w pracy także zagrożeń dla dębu szypułkowego wynikających z prognozowanego skrócenia okresu pomiędzy kiełkowaniem a rozwojem epikotyłu u jego żołędzi. Kandydat i współautorzy ponadto wykazali, że w większości wariantów przeprowadzonego eksperymentu najlepiej opisującą dynamikę wzrostu korzenia zarodkowego i epikotyłu u żołędzi jest funkcja Gomperta.

Trzeci z serii przedstawionych do oceny artykułów, odnosił się do reakcji nasion roślin drzewiastych strefy umiarkowanej podczas kiełkowania na okresy zimowego ocieplenia i ogólnego wzrostu temperatury powietrza zimą. Współautorskie badania miały na celu określenie: wpływu chłodnej stratyfikacji i ociepleń zimowych podczas chłodnej stratyfikacji na kiełkowanie nasion, wpływu ociepleń w okresie zimy na przeżywalność nasion oraz fenologię ich kiełkowania, wpływu zmian temperatury powietrza w okresie jesień-wiosna na kiełkowanie nasion wybranych gatunków drzewiastych. Wspólną cechą badanych nasion był

wymóg chłodnej stratyfikacji przed ich kiełkowaniem. Na podstawie otrzymanych wyników eksperymentów Habilitant wraz z współpracownikami, przypuszczają że stwierdzone przez nich reakcje na przerwanie spoczynku i kiełkowanie nasion gatunków roślin rodzimych dla południowo-wschodnich stanów USA, mogą być efektem przystosowania tych gatunków do przetrwania krótkotrwałych ociepleń podczas zimy bez poważnych konsekwencji. Nasiona niektórych gatunków jednak skiełkowały podczas ciepłych okresów w zimie lub w trakcie symulowanego ekstremalnego ocieplenia w okresie zimowym. Kandydat słusznie, rozważa różne konsekwencje, tego zjawiska dla badanych gatunków, zarówno pozytywne jak i negatywne.

Czwarty, podobnie jak drugi, z omawianych artykułów dotyczy kiełkowania nasion dębu szypułkowego w różnych warunkach termiczno-wilgotnościowych. Duże zainteresowanie Kandydata tym gatunkiem jest zapewne uwarunkowane, jego wielkim znaczeniem dla gospodarki leśnej w Europie. W tej pracy Habilitant i współautor prezentują, za pomocą modeli krzywych wzrostu, w jaki sposób różne warunki termiczno-wilgotnościowe wpływają na przerwanie spoczynku i wzrost epikotyli u żołędzi. Autorzy podjęli także próbę określenia czy obserwowane różnice w kiełkowaniu nasion powodowane są przez klimatyczne warunki wzrostu. Wnioskodawca w ramach tej pracy opisał ponadto zmienność w szerokości amplitudy ekologicznej wewnątrz populacji dębu szypułkowego, rosnących w różnych warunkach klimatycznych. Za istotny wynik tej pracy Habilitanta można uznać wykazanie, że lokalne populacje dębu szypułkowego są dobrze przystosowane do obecnych, specyficznych warunków klimatycznych charakteryzujących regiony ich występowania w Polsce.

W piątej pracy Habilitant wraz z innymi autorami zajął się usprawnieniem procesu przerywania spoczynku nasion robinii akacjowej (*Robinia pseudoacacia* L.). W środowisku naturalnym w procesie zwanym skaryfikacją mogą brać udział różne mikroorganizmy oraz pojawiające się zimą lub podczas pożarów ekstremalne temperatury. Przeprowadzone przez Kandydata badania nad zagadnieniem sztucznej skaryfikacji nasion tego gatunku mają duże znaczenie praktyczne dla gospodarki leśnej. Co prawda w polskiej florze robinia akacjowa jest gatunkiem obcego pochodzenia o sporym potencjale inwazyjnym, ale ze względu na swe cechy może być wykorzystana na plantacjach drzew szybkorosnących. Dlatego powadzi się badania nad wyselekcjonowaniem dla potrzeb gospodarki leśnej najlepszych osobników. Obecnie najczęściej stosuje się trzy metody skaryfikacji nasion robinii akacjowej: fizyczną, chemiczną i termiczną. Przy czym należy się zgodzić z Habilitantem, że są one zarówno

pracochłonne jak i czasochłonne - a nawet niebezpieczne. W tym kontekście opracowanie nowych technik skaryfikacji jest bardzo ważne z praktycznego punktu widzenia. Kandydat i współpracownicy zaproponowali, nowe sposoby skaryfikacji nasion robinii akacjowej polegające na poddawaniu ich szokowi termicznemu poprzez oddziaływanie gorącego powietrza lub ciekłego azotu. W badaniach jako wariant kontrolny autorzy wykorzystali metodę fizyczną polegającą na ręcznym nacinaniu nasion. Do eksperymentu Habilitant użył nasion pochodzących z trzech typów obiektów występujących w Polsce to jest: gospodarczego drzewostanu nasiennego (GDN), wyłączonego drzewostanu nasiennego (WDN) i plantacji nasiennej (PN). Wyniki badań pozwoliły Wnioskodawcy na wyciągnięcie istotnych wniosków. Według Habilitanta tylko niewielka część nasion robinii akacjowej kiełkuje bez poddania ich skaryfikacji, przy czym wartość tej cechy zależy od typu obiektu nasiennego, z którego pobrano materiał do badań. Wnioskodawca wykazał, że w celu uzyskania bardziej wyrównanego kiełkowania należy wykorzystać skaryfikację w ciekłym azocie, która pozbawiona jest większości wad obecnie stosowanych sposobów skaryfikacji nasion. Habilitant jako alternatywę dla sposobu z użyciem ciekłego azotu wskazuje możliwość wykorzystania efektu szoku termicznego uzyskiwanego poprzez przeniesienie nasion z temperatury -70°C do temperatury 85 lub 90°C , odpowiednio na 20 lub 10 minut. Kandydat, zwraca przy tym uwagę, iż temperatura powietrza równa 95°C przyczynia się do zmniejszenia żywotności nasion i obniżenia ich zdolności kiełkowania.

W podsumowaniu należy stwierdzić, że przedstawione przez Habilitanta jako osiągnięcie naukowe dzieło dotyczące wyników serii badań nad wpływem wybranych scenariuszy zmian klimatu na reakcje nasion roślin drzewiastych stanowi znaczny wkład w rozwój nauk leśnych. Zaprezentowane przez Habilitanta badania mają w wielu aspektach charakter pionierski i użyteczny. Ich wyniki mogą posłużyć do określenia zdolności przystosowawczych drzew do zmieniających się warunków klimatycznych. Istotnym walorem ocenianego dzieła jest zastosowanie nowoczesnych metod analizy danych, w pełni zgodnych z przyjętymi w tym zakresie standardami. Cykl artykułów Habilitanta bardzo dobrze wpisuje się w trend badań przyrodniczych nad możliwymi skutkami zmian klimatu.

Przytoczone powyżej argumenty skłaniają mnie do wyrażenia opinii, że recenzowane dzieło może być w pełni uznane za osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę do ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

3. Ocena dorobku naukowego oraz działalności dydaktycznej, popularyzatorskiej i organizacyjnej

3.1. Dorobek naukowy

Ogólny dorobek naukowy dra inż. Szymona Jastrzębowskiemu obejmuje 68 pozycji, w tym:

- 17 prace opublikowane w czasopismach z bazy JCR (wszystkie po doktoracie),
- 14 prac opublikowanych w czasopismach spoza bazy JCR (11 po doktoracie),
- 3 rozdziały w monografiach (1 po doktoracie),
- 5 ekspertyz i opracowań (wszystkie po doktoracie),
- 29 artykuły popularnonaukowe (23 po doktoracie),

Prace naukowe opublikowane zostały w czasopismach o IF od 0,287 do 4,651 (*Sylvan – 4, Forests – 3, Dendrobiology – 2, Agricultural and Forest Meteorology, Drewno, European Journal of Forest Research, New Zealand Journal of Forestry Science, Plant Biology, Seed Science Research, Trees – Structures and Function, Wood Research*).

Habilitant jest pierwszym autorem w siedmiu z nich. Liczba autorów tych publikacji wynosi od 2 do 12. Niestety wnioskodawca podaje udziały autorów w powstaniu tych publikacji jedynie w odniesieniu do cyklu powiązanych tematycznie artykułów naukowych tworzących dzieło pt. „Termiczno-wilgotnościowe uwarunkowania ustępowania spoczynku oraz kiełkowania nasion roślin drzewiastych w aspekcie prognozowanych zamian klimatu”.

Łączny IF czasopism, w których ukazały się prace Wnioskodawcy określony dla roku ich publikacji wynosi 27,388; a łączna liczba punktów według wykazów MNiSW i MEiN – 1218.

Liczba publikacji znajdujących się w bazie Web of Science wynosiła 23, według stanu na 1 września 2022 r. Liczba ich cytowań osiągnęła wartość 91, a bez autocytowań 80, zaś indeks Hirscha wynosił 5.

Habilitant znacznie zwiększył swą aktywność naukową po doktoracie, osiągając średnio około 3,6 pracy/rok.

W dorobku dra inż. Szymona Jastrzębowskiemu znajduje się 14 prac w czasopismach, które nie posiadają IF lecz znajdują się w wykazie czasopism punktowanych MNiSW lub MEiN, takich jak: *Annals of Warsaw University of Life Sciences. Forestry and Wood Technology, Episteme, Folia Forestalia Polonica, Leśne Prace Badawcze, Papers on Global Change, Proceedings of the Dendrosymposium TRACE 2012, Studia i Materiały Centrum Edukacji*

Przyrodniczo-Leśnej, The International Archives of the Photogrammetry, Remote Sensing and Spatial Information Sciences.

W żadnej z nich Habilitant nie jest jedynym autorem. W dwóch publikacjach z tej grupy Wnioskodawca jest pierwszym autorem. W pracach wieloautorskich Habilitant nie określił swego udziału.

Wymienione przez Kandydata rozdziały w monografiach ukazały się w pozycjach wydanych przez Centrum Informacyjne Lasów Państwowych (CILP) oraz w materiałach pokonferencyjnych.

W swym dorobku Habilitant ma także 29 publikacji popularnonaukowych. Większość z nich ukazała się w leśnych czasopismach branżowych takich jak: *Drwal, Głos Lasu, Las Polski, Notatnik Naukowy Instytutu Badawczego Leśnictwa, Poradnik Leśniczego, Postępy Techniki w Leśnictwie*. Pozostałe opracowania zostały zamieszczone na portalach o tematyce przyrodniczej takich jak *Nauka dla Przyrody i Polska Arborystyka*.

Dr inż. Szymon Jastrzębowski wykonał recenzje wydawnicze 8 prac złożonych do druku w czasopismach: *Plant Biology, Dendrobiology, Forestry, Sylwan, Leśne Prace Badawcze* oraz *Sustainability*. Wnioskodawca w 2015 r. oceniał również wniosek o finansowanie badań w ramach grantu przyznawanego pracownikom przez IBL.

W okresie swojej pracy naukowej dr inż. Szymon Jastrzębowski był współautorem i wykonawcą jednego projektu finansowanego ze środków Lasów Państwowych (BLP 423) oraz był wykonawcą siedmiu kolejnych. Obecnie habilitant jest współautorem i wykonawcą jednego projektu finansowanego w ramach Funduszu Badań Własnych Instytutu Badawczego Leśnictwa (nr 260223) oraz jest wykonawcą w dwóch projektach finansowanych przez Dyрекcję Generalną Lasów Państwowych. Wnioskodawca był także kierownikiem trzech projektów finansowanych ze środków na działalność statutową lub Funduszu Badań Własnych IBL.

Oceniając dorobek Habilitanta na podstawie danych naukometrycznych można stwierdzić, że jest on znaczny. Warto przy tym zwrócić uwagę na jego strukturę. Ogólnie należy stwierdzić, że wysokie liczby wskaźników opisujących dorobek są wynikiem współpracy Habilitanta z innymi autorami. Cecha ta wskazuje na wyjątkową łatwość nawiązywania przez Wnioskodawcę współpracy z innymi naukowcami, i jest szczególnie pożądana przy rozwiązywaniu złożonych problemów badawczych.

3.2. Tematyka badawcza

Zainteresowania badawcze dra inż. Szymona Jastrzębowskiego, zawierające się głównie w zakresie szeroko pojętego nasiennictwa, selekcji i szkółkarstwa leśnego, koncentrują się na problematyce związanej z biologią i ekologią nasion roślin drzewiastych oraz z hodowlą selekcyjną drzew leśnych, genetycznymi uwarunkowaniami wzrostu ich potomstwa oraz ekologicznymi i genetycznymi uwarunkowaniami zmienności drewna drzew leśnych.

3.3. Działalność dydaktyczna, popularyzatorska i organizacyjna

W ramach aktywności na polu dydaktyki Habilitant zorganizował oraz przeprowadził cykl trzech szkoleń dla pracowników Lasów Państwowych dotyczących Programu Testowania Potomstwa Drzew Leśnych. Obecnie Habilitant pełni funkcję promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim mgr inż. Adama Guziejko. W przeszłości był także promotorem jednej pracy magisterskiej na Wydziale Leśnym SGGW oraz współopiekunem stażu pani mgr Ewy Tulskiej z SGGW w Warszawie. Wnioskodawca prowadzi ćwiczenia terenowe na terenie Stacji Oceny Nasion IBL ze studentami leśnictwa Filii Uniwersytetu Łódzkiego w Tomaszowie Mazowieckim. Przeprowadził także szkolenia dla pracowników Leśnego Banku Genów w Kostrzycy w zakresie metodyki pobierania próbek do oceny nasion oraz oceny nasion metodą rentgenowską.

Habilitant uczestniczył w szkoleniu zorganizowanym przez Instytut Dendrologii PAN, dotyczącym metod izolacji związków fenolowych z nasion dębu szypułkowego oraz oznaczania zawartości związków fenolowych i tanin. Wnioskodawca odbył dwumiesięczny staż naukowy na Uniwersytecie Stanowym Środkowego Tennessee w Murfreesboro w USA na Wydziale Biologii (Middle Tennessee State University, College of Basic and Applied Sciences, Department of Biology).

Dr inż. Szymon Jastrzębowski uczestniczył w trzech programach europejskich, w tym dwóch w ramach COST Action i jednym SUSTREE. Uczestniczył także w dwóch zespołach eksperckich i brał udział w wielu konferencjach poświęconych głównie problematyce nasiennictwa, selekcji i szkółkarstwa leśnego.

Dr inż. Szymon Jastrzębowski był członkiem komitetu organizacyjnego trzech konferencji o zasięgu krajowym i międzynarodowym. W latach 2014 – 2016 Habilitant brał udział w pracach Komitetu Organizacyjnego Zimowej Szkoły Leśnej przy IBL, tworząc jej stronę internetową oraz współorganizując trzy sesje (VI, VII i VIII).

Dr inż. Szymon Jastrzębowski od 2015 roku jest członkiem Krajowej Komisji ds. Uznawania Drzewostanów Nasiennych powołanej zarządzeniem Dyrektora Generalnego Lasów

Państwowych. Ponadto jest członkiem Rady Programowej Arboretum w Wirtach (Nadleśnictwo Kaliska, RDLP Gdańsk). Habilitant należy także do Polskiego Towarzystwa Leśnego, Polskiego Towarzystwa Dendrologicznego oraz International Society for Seed Science.

Wymienione aktywności Habilitanta świadczą o jego znaczącej roli w życiu zawodowym leśników, społeczności IBL oraz krajowego środowiska naukowego.

4. Podsumowanie oceny i wniosek końcowy

Uwzględniając pozytywną ocenę dorobku naukowego, aktywności naukowej, dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzującej naukę oraz cyklu prac przedstawionych jako osiągnięcie naukowe stwierdzam, że dr inż. Szymon Jastrzębowski spełnia wymagania stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego, zawarte w ustawie prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018 r. (Dz.U. 2022 poz. 574).

Biorąc pod uwagę przedstawione fakty popieram wniosek pana dra inż. Szymona Jastrzębowskiego o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Zwracam się zatem do Komisji powołanej do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego o uchwalenie opinii w sprawie nadania drowi inż. Szymonowi Jastrzębowskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych w dyscyplinie nauki leśne.